

Do nové koncertní sezóny

Začala-li pro nás koncertní sezóna 2007–2008 po prázdninách až 7. září, pak to nebylo proto, že se nám dříve nechtělo, nebo že bychom nepotřebovali zkoušet, ale proto, že k tomu chyběla naše sbormistryně Valentina Shuklina, která se, ač měla ještě vysokoškolské prázdniny, vrátila ze své domoviny už v září. Ihned poté pro nás započala **jubilejní 100. koncertní sezóna PSPU** a 99. koncertní sezóna PPS Smetana.

Ohlédnutí

Oslavám jubilejí jsme se nevyhnuli ani v září a v říjnu. U příležitosti 955. výročí od první písemné zmínky o obci Dětenice a po pěti letech po předcházejícím setkání byl obcí uspořádán za finanční podpory Královéhradeckého kraje velmi zdařilý **Sraz rodáků Dětenic, Osenic a Brodku a přátel zdejších škol.**

Patrně jen menšina obcí u nás dokáže dnes pro své občany uspořádat tolik akcí, jako Dobrovolné sdružení rodáků a přátel a obec Dětenice. Ve dnech 8.–9. září si mohl vybrat každý. Počasí sobotního rána 8. září sice příliš nelákalo k oslavám, ale školní děti, paní učitelky, pan farář Štěvica a pan starosta Vališka, všichni v dobových kostýmech z poloviny 19. století, vyšli již v 9 hod. průvodem od školy v Dětenicích ke škole v Osenicích. Cestou, po níž kdysi děti skutečně denně do školy chodily a po níž krácel i průvod při oslavách výročí založení školy a příchodu rodu Foersterů do Osenic v roce 1926, jak je doloženo na dobové fotografii. Tam se před bývalou Národní školou Dr.h.c. J. B. Foerstera (nyní Památníkem Foersterova rodu) setkali pod Slovinsko-českou lípou přátelství u zahaleného vzácného uměleckého díla, které bylo v předcházejícím týdnu převezeno z Prahy a vhodně instalováno v sousedství vzácné lípy. Že jde o bronzovou bustu JBF na žulovém podstavci, mistrovské dílo sochaře Karla Otáhala, mohli spatřit přítomní až po jejím odhalení po tónech *Slavnostního sboru* B. Smetany, který zapělí přítomní členové PMS za řízení V. Shukliny.

Vzácný dar Památníku Foersterova rodu

Od 19. 10. 2007 byl publikován na webových stránkách UČPS článek F. Zumra *Dar Památníku Foersterova rodu v Osenicích*. V krátké zprávě se dále uvádí: dílo bylo umístěno ve skladatelově strašnické vile v Praze, později ve vile jeho synovce Hilara Myslíka v Michli. Ten bustu, jako poslední její majitel, daroval obci Dětenice pro Památník Foersterova rodu, kde se každoročně koná festival pěveckých sborů, známý jako Foersterovy Osenice.

Koncertní odpoledne v Dětenicích

Po důstojné slavnosti před Památníkem v Osenicích následovalo dětské veselí v areálu amfiteátru, na němž si děti zahrály divadlo a pod dozorem svých učitelek různé dětské hry a dokonce si zaskákaly na trampolině. Dospělí odešli na slavnostní mši do chrámu. Chrámový zpěv na varhany doprovázela paní M. Ryklová a provedením duchovních skladeb skladatelů 16.–18. stol. členy PMS byl podtržen smysl této slavnosti rodáků a přátel

Když se účastníci srazu vraceli do Dětenic, vítali je již na návsi kolem opravené kapličky prodejci ve stáncích s pouťovým zbožím a u stánků se středověkými řemesly si mohli zakoupit dokonce i ražené pamětní mince k této příležitosti. Výběr byl veliký.

K odpolednímu programu lákal folklórní taneční soubor Furiant z Malé Bělé ukázkami tanců ze Středních Čech, ale největším magnetem koncertního odpoledne bylo vystoupení sopranistky Jany Heryánové Ryklové a barytonisty Václava Šolce. Oba pocházejí z tohoto kraje a každoročně zde spolu i samostatně vystupují. V pořadu písní a árií světových skladatelů (Webbera, Vangelise, Lehára, Grobeho, Verdiho a dalších) je doprovázela dcera dr. Šolce Silvie Šolcová. Tato dvojice si získala obdiv a srdce občanů Dětenic i tím, že při letošní návštěvě prezidentského páru byli ochotni a schopni uvítat vzácnou návštěvu písní *Čechy krásné, Čechy mé*, což pan prezident ocenil. Jejich recitál v sokolovně byl překvapivě zakončen slavným *dvojzpěvem Mařenky a Jenika* ze Smetanovy opery *Prodaná nevěsta* jako přídávkem. Protipólem programu sólistů bylo sborové vystoupení PMS, které zde uvedly pořad českých lidových písní v úpravách českých skladatelů. Krásné české lidové písně zpívající o lásce smutné i radostné, naplněné i nenaplněné. Pořad byl zahájen písní *Koupím já si koně vraný*, kterou pro PSPU upravil jeho zakladatel František Spilka a zakončen nejpopulárnější písní zvláště v zahraničí – *Tancuj, tancuj, vykrúcaj* v úpravě Bohumíra Pokorného. Klenotem v našem repertoáru je slovácká vonička *Od Záhora rmutná voda pretekává* v úpravě Oldřicha Halmy, zvláště v osobitěm podání našeho sólisty Viléma Ulricha. To i zde ocenilo publikum ve zcela zaplněné dětenické sokolovně.

Mimofádný zájem publika byl ale i o scénky dětí základní školy, které byly vkládány do programu koncertu. *Pověst o založení Dětenic*, recitace *Cestička k domovu* od K. V. Raise, ale i o divadelní scénky *Z historie obce* předváděné skupinou šermířů z pivovaru. O autorech všech těchto scének program skromně mlčel a ani moderátor tohoto odpoledne prof. F. Zumr o nich nic neprozradil. Patrně pocházely z autorské dílny učitelek základní školy a starosty R. Vališky, kteří též spolupracovali na dramaturgii sjezdu rodáků s paní Věrou Šedivou.

Překvapivě velký zájem zejména mladých lidí byl na besedě o historii obce, kde přednášeli velice fundovaně

ing. J. Volák a PhDr. E. Bílková. Děti ze základní školy se podílely i na večerní taneční zábavě tím, že byly zapojeny do předtančení.

Nedělní program byl určen převážně dospělým. Návštěvníkům byl otevřen Památník Foersterova rodu v Osenicích a ve škole v Dětenicích zpřístupněny školní kroniky. Při této příležitosti se sluší uvítat skromnou 25 stránkovou publikaci nazvanou *Josef Bohuslav Foerster a Osenice*, kterou pro letošní 7. ročník festivalu autorsky připravil Mgr. Alois Švorc a vydavatelsky ing. Radomír Vališka. Publikace vychází z autentických pramenů školních kronik, které byly přístupné někdejšímu řediteli školy v Osenicích A. Švorcovi, rodáku a pamětníku zejména poválečného období, které se svými rodiči v tomto kraji prožíval. Je cítit, že mnohé zde ještě nebylo vysloveno nebo napsáno. Kéž by se i to podařilo doplnit.

Směr Porýní

V posledních třech týdnech měsíce září se stále častěji střetávaly naše zprávy na telefonních linkách, mailech a faxech se zprávami našich přátel v Troisdorfu a okolí. Ti po úspěšném květnovém jubilejním koncertu vlastním již intenzivně pracovali na přípravách dalšího koncertu, který po vzájemné dohodě byl zaměřen ke 40. výročí zahájení německo-českých a česko-německých styků mužských sborů Werk-Chor HT Troisdorf a PSPU a jejich rodin.

Myšlenka vzájemného pochopení různě profesně orientovaných, ale zájmem o sborový zpěv jednotných skupin obyvatel v Čechách a v Německu, nalezla i pochopení a podporu u Česko-německého fondu budoucnosti, takže jsme mohli přistoupit ke konkrétním časovým plánům, objednávkám ubytování a stravování, dopravy a programům koncertů. Nejobtížnější bylo zareagovat včas na měnící se počty a personální obsazení našich členů. Mnozí museli ze zdravotních důvodů svoji účast odvolat, mnohé jsme museli přizvat k účasti až v září. Vše se ale do odjezdu z Prahy v pátek dne 5. října podařilo zvládnout a tak jsme týž den v 18 hod. v Troisdorfu v kasinu (ve zkušebně sboru) mohli přistoupit k tradičnímu rozdělení do rodin a do hotelu. Je obdivuhodné kolik jsme za uplynulá léta získali v Německu přátel. Jen zde jich do kasina k našemu uvítání přišlo více jak dvě desítky. Jen někteří mohli ubytovat své známé z Prahy. Mnozí, po nichž se poptávali již nežijí, mnozí s námi již nezpívají nebo jsou právě nemocní. Kromě jména prof. Kasala a prof. Pešičky jsem zaslechl jména Oty Mičunka, Pepíka Miklase, Míly Mlezivy. S těmi se všemi si chtěli prožít hezké chvíle němečtí kolegové tak, jako před lety v Troisdorfu nebo v Praze.

Program byl koncipován tak, že nás stále doprovázela skupinka hostitelů a nabízela prohlídku pamětihodností. Význačné památky a místa jsme měli popsány a vyobrazeny na letáčích, někdy i česky psaných. A tak jsme hned druhý den při příjezdu do Kolína nad Rýnem měli možnost prohlídky katedrály a starého města pod vedením prezidenta WCH dr. Norberta Berndtsena či samostatně podle stručného průvodce. V katedrále jsme využili momentu překvapení, rychle se sešikovali a než chrámová stráž stačila zareagovat na náš úmysl, zazpívali jsme si pro radost, pro potěšení a k poctě a chvále boží *Modlitbu*

B. Smetany. Stovky přítomných turistů ztichly, pozastavily se a vnímaly velebné tóny mužského sboru z Prahy, jak jsme poté museli vysvětlovat. Více než vteřinový dozvuk nám vracel tóny zbožného zpěvu. A mnozí z nás si uvědomili, že tyto okamžiky zde prožíváme již podruhé, možná potřetí a stále nám zůstanou vzácné.

Po prohlídce Starého Města s cílým turistickým ruchem jsme vychutnávali oběd v pivovarské restauraci Sion a poté za krásného počasí i procházku po nábřeží Rýna k parkovišti autobusu. Co nejdříve nás naši průvodci nasměrovali na Troisdorf k hotelu, kde jsme byli očekáváni našimi hostiteli, kteří nás po krátkém odpočinku a přestrojení dopravili do auly gymnázia ve čtvrti Oberlar, kde se konal náš společný **koncert ke 40. výročí zahájení vzájemných kulturních styků**. Překvapením pro nás všechny bylo, že již tři čtvrtě hodiny před zahájením bylo předsalí s občerstvením zcela zaplněno posluchači a původní plán, že sbory se vystřídají na sedadlech v zádních řadách rovněž padl, koncertní sál byl zcela zaplněn. Na koncert přijeli nejen milovníci sborové hudby města, ale příznivci a zpěváci z celého okolí. Mnozí právě též zpěváci z četných Radochových sborů. Bernd Radoch je totiž profesionálním sbormistrem Německého pěveckého svazu a řídí asi desítku pěveckých sborů v okolí Bonnu a Kolína nad Rýnem

V této funkci jsme B. Radocha měli možnost poznat již v Praze. Je umělcem s velkou fantazií a srdcem, dokáže publikum zaujmout a přesvědčit. Jeho koncerty jsou patrně i jeho show. Ví, co má publikum rádo a na co je přiláká. Koncerty sám uvádí, sám na klavír doprovází a rád improvizuje. To vše jsme poznali ihned po začátku slavnostního koncertu, kdy přivítal četné obecenstvo, ale i zástupce starosty tak, že se obecenstvo již pobavilo. V první čtvrtině zazpíval Werk-Chor skladby Schubertovy, Beethovenovy, Janáčkovy, Rischeho, Silcherovy a Lissmannovy. Sbor v plném obsazení bezmála 70 zpěváků zněl mohutně a čistě a plně využíval celé dynamické škály sborového zvuku. Je to zřejmě v tradici sboru, který byl výborným již pod vedením dirigenta O. Gillese a H. Rübena, které jsme poznali při minulých zájezdech.

Náš sbor si do druhé čtvrtiny koncertu zvolil rovněž reprezentativní české skladby — B. Smetana *Modlitba*, A. Dvořák *Milenka travička*, J. B. Foerster *Velké, širé rodné lány*, B. Martinů *Stavají, stavají*, L. Janáček *Ach, vojna, vojna*, L. Janáček *Ó láska, láska*,

Chybou našeho partnera bylo, že se ani do tištěného programu, ani do úvodního či průvodního slova nedostala jediná vysvětlující poznámka ani překlad názvů námi zpívaných skladeb. Většina publika tedy nevěděla o čem zpíváme a registrovala jen náš zpěv. Svým potleskem oceňovala tedy jen zvukovou podobu uváděných skladeb. A ta se jim i při našem komornějším vystoupení líbila. Nebo to bylo právě proto?

Ve druhé části se oba sbory vystřídaly ve stejném pořadí v programu, který byl laděn populárněji. Zazněly úpravy lidových písní v programu německém i našem: F. Spilka *Koupím já si koně vraný*, F. Pícha *Zdalo se mi má panenka*, J. Křička *Dyby černé očenka*, F. Pícha *U našich stájů*, M. Hroněk *Prší, prší*, O. Halma *Od Záhora rmutná voda* (se sólem Viléma Ulricha). Jako přídavek zazněl sbor R. Schumanna *Die Minnesänger*.

K závěru nastoupily oba sbory a pod vedením obou sbormistrů improvizovaně zazněla Beethovenova *Die Ehre Gottes aus der Natur*. Na mohutnosti a na srdečnosti koncertu tato improvizace nic neubrala. Ukázala, že oba sbory k sobě mají umělecky i lidsky velmi blízko.

Setkání přátel

Tak lze stručně nazvat to, co následovalo. Všichni zpěváci a jejich přátelé se přesunuli do nedaleké restaurace, kde krásný večer měl vyvrcholit. Tak tomu bylo, jak si vzpomínám vždy, když jsme v minulosti do Troisdorfu zavítali a vše nasvědčovalo, že zůstane tradice nezměněna. Nejprve uvítání a projev prezidenta WCH dr. Norberta Berndtsena, jemu odpovídal předseda PSPU prof. František Zumr, který byl účastníkem všech dosavadních setkání. Ve svém projevu vypočetl, že se za 40 let setkávají oba sbory již po šesté. Podobně na německé straně byl organizátorem všech setkání někdejší tajemník WCH, dlouholetý zpěvák a dvojnásobný čestný člen PSPU Josef Knipping. Ten se stal i osobním přítelem Josefa Kocourka a celé jeho rodiny. Jeho prostřednictvím mohlo dojít i k obnovení přátelských kontaktů ve změněné situaci obou sborů po roce 1989. To on nasměroval nynějšího sbormistra a manažera Bernda Radocha na Prahu při hledání koncertních možností pro sbory z této oblasti. To on vytěžil z účasti na jednom z našich koncertů v kostele sv. Tomáše na Malé Straně možnost koncertu i pro jeden ze svých sborů, ale i možnost koncertního vystoupení naší sopranistky Jany Heryánové Ryklové na velkém adventním koncertu nazvaném Evropské vánoce v kostele v Sankt Augustinu. I na toto setkání vzpomínal dirigent Bernd Radoch a přál si, aby se kontakty Troisdorf – Praha dále rozvíjely.

Po večeri následoval onen program, který nebyl svázán žádným scénářem, ale který se dal očekávat. Dirigent Bernd Radoch doprovodil koncertní vystoupení barytonisty Huberta Wenera, na něhož vzpomíná v osobním dopise sólistovi i náš kolega dr. L. Stehlík. I on se svým hlasem zaskvěl na minulém setkání. Nyní rovněž. Naše sbormistryně Valentina Shuklina se nenechala zahanbit, usedla ke klavíru a zazpívala několik písní, které jako autorka a interpretka uvádí v Praze v divadle Rubín. Její vystoupení vzbudilo velký zájem a škoda jen, že nebylo k dispozici reprodukční zařízení, které v klubech Valja používá. Zde by pro velký sál restaurace bylo jeho použití vhodné.

Největší úspěch sklidili naši muzikanti. Nejprve s akordeonem doprostřed sálu nastoupil Standa Grossmann, z rohu se k němu přidal Saša Gabor a než dohráli první píseň, už se k nim připojil houslista Blahoš Rataj a jako poslední Jirka Štembera s vozem. Toto kvarteto doplňovali i občasní zpěváci a také zpěváci sedící u stolů bez ohledu na národnost. Jako sbor jsme se uplatnili až v závěru večera. Naše hity už byly ale překonány muzikanty. Ti byli pohotovější a nepotřebovali svolávání, noty a porady o tom, co budou hrát a zpívat.

A tak bylo opět v Troisdorfu veselo. My pamětníci jsme vzpomínali na Šmidli Boys a chyběl nám už jenom Pepa Kocourek, aby nám zakouznil. Stejně si myslím, že

nám už vykouznil i pro tento zájezd všechno to pozitivní, hlavně opět krásné počasí.

Koncert duchovních skladeb

Součástí naší vzájemné dohody byl i přednes duchovních skladeb skladatelů 16.–18. stol. při mši v misijním chrámu v Sankt Augustinu. Moderní chrámová loď klášterního kostela se v neděli ráno zcela zaplnila k nedělní bohoslužbě nejen řeholníky, ale především lidmi z Troisdorfu a okolí. Zpívali jsme v kněžišti za velkým kamenným oltářem, obrácení čelem do chrámové lodi a zády k nám sloužil mši kněz se svými koncebranty, kterých bylo více než deset. Postavení bylo pro nás výhodné a skýtalo možnost zazpívat celý program v akustické pohodě, kdy zvuk je prostorami chrámu násoben a není přítom rozmazáván. Již v červenci jsme zaslali ke schválení tento program, na němž jsme nemuseli nic měnit. Při *Introitu* Hans Leo Hassler *Cantate Domino*, k *Ofertoriu* Ludovico de Victoria *Miserere mei Domine*, ke *Communii* Ludovico de Victoria *Domine non sum dignus* a W. A. Mozart *Ave verum corpus*. Po požehnání pak Pierlugi da Palestina *O Domine, Jesu Christe*.

Plavba pod Dračí skálou

Nádherné počasí jsme ocenili zvláště při plavbě lodí po Rýnu. Z Troisdorfu jsme se svými hostiteli dojeli městskou dopravou od severu ze Siegburku přes Bonn až na jih do Königswinteru, kde nás očekávala ve svém kotvišti výletní loď. Ubytování v hotelu sem dojeli autobusem. Celé okolí Bonnu je v neděli cílem mnoha obyvatel. Tak tomu bylo i tuto neděli 7. října, zvláště za tak krásného počasí. I na řece jsme potkávali desítky lodí nákladních i osobních. Ta naše mířila proti proudu do turisticky atraktivního starobylého města Linz. Než jsme tam dopluli, na lodi jsme se naobědvali. Vše se odehrávalo tak rychle, že jsme málem přehlédli na pravém břehu význačnou Dračí skálu, kam jsme se již na prvním zájezdu dostali téměř až pod vrchol autobusem. Ten krásný pohled na Rýn nám nyní připomněly až pohlednice. Po výstupu na břeh jsme měli možnost prohlídky a vychutnání atmosféry turistické perly Porýní, městečka Linze. Neobyčejně malebný každý kout nás opravdu zlákal k prohlídce tohoto města a ke krátkému posezení na krásném náměstí pod radnicí. Nás však čekala nejen zpáteční plavba, tentokrát kratší, pluli jsme po proudu a ten je zde na Rýnu opravdu znát, ale i podvečerní prohlídka města Bonnu. I na tu jsme se těšili, nejen na večeri ve vyhlášené restauraci vedle Staré radnice Em Höttche s nejstarší tradicí již od roku 1389, v jejichž lokálech tančil i L. van Beethoven se svou první láskou Barbe Kochovou. My však příliš chvály nepřidáme ani na ceny a kvalitu jídel, ani na konečné vyúčtování.

Když jsme si stanovili hodinu odjezdu z Troisdorfu, netušili jsme, že jsme vybrali ten nejnevhodnější čas pro naše hostitele i řidiče. V pondělí začíná nejen nový pracovní týden, ale i většina úřadů i podniků právě kolem 9. hod. ranní. Ale naši hostitelé byli opravdu jedineční, všichni jsme se sešli včas u autobusu. Abychom se vyhnuli totálně ucpaným úsekům dálnice na Frankfurt, vedl nás pan prezident Berndtsen autem mimo aglomeraci Kolín –

Bonn a tak jsme opět včas dorazili na parkoviště pod katedrálou v Limburku nad Lahnem.

Chtěl bych ale touto cestou poděkovat všem 15 rodinám našich přátel v Troisdorfu a okolí, kteří nás jednotlivě či ve dvojicích ubytovali a dopravovali vždy přesně v určenou hodinu na určené místo. Přiznám se, že jsem se děsil rozlehlostí samotného města a jeho okolí a obával jsem se, že ti, kteří by chtěli procházet městem by mohli zbloudit. Díky péči našich hostitelů se tak nestalo ani v jediném případě. Ujistili jsme se, že mezi zpěváky existují ještě mnohá dlouholetá, opravdová a nezištná přátelství. Díky Česko-německému fondu budoucnosti, který podpořil naši cestu, jsme mohli tato přátelství oživit.

Překvapení na zpáteční cestě

Z takového přátelství vzešlo i naše překvapení na zpáteční cestě. Vždy, když jsme projížděli po dálnici mezi Frankfurtem a Kolínem nad Rýnem, spatřili jsme siluetu katedrály, jejíž věže jsou tak příznačné pro město Limburg an der Lahn, jako věže Svatovítského chrámu pro Prahu. Nám, kdož jsme v minulosti v tomto městě prožili již několik krásných dnů při cestě do Holandska, se chce vyprávět o půlnoční večeři v jedné z útulných hospůdek, o zapomenutém pasu Rudly Stonjeka apod. Ale to už vyprávěli ve svých cestopisech jiní naši kolegové – František Zima či Jan J. Holub. Dal jsem za pravdu Milanu Černému, že by bylo vhodné se na zpáteční cestě zastavit v tomto městě alespoň na dvě hodiny a tyto vzpomínky si oživit. Protože dostáváme od mužského sboru Eintracht 1863 Limburg pravidelně jejich čtvrtletník Eintracht-Echo, nebyl problém přihlásit se k jejich prezidentu Bernhardu Röderovi. Ve věku e-mailů je to otázka několika dnů a pověřený člen předsednictva Ludwig Quernheim zařídil vše potřebné k tomu, abychom si mohli Limburský dóm s průvodcem prohlédnout a zazpívat zde „für Lust und Gottesruhm“ na našem posledním vystoupení na zájezdu do Německa.

Zvolili jsme proto *Modlitbu B. Smetany*. Tímto sborem jsme tedy náš zájezd v Troisdorfu otvírali a v Limburku uzavírali. K prosbě „mír a blaho uděl nám“ jsme si ještě v duchu přidávali „a zdraví do dalších let“.

Pozorný čtenář hledá to překvapení. Netušil jsem, když jsem telefonicky od Josefa Knippinga avizoval náš příjezd do Troisdorfu, že nás na parkoviště přijde přivítat v čele delegace sám pan prezident Berndhart Röder. Za přítomnosti pana Ludwiga Quernheima a pana prezidenta nám čestný prezident pan Heinz Krahl předal památník našeho někdejšího člena Josefa Černého, který se po jeho smrti dostal do rukou právě jeho německého přítele, s nímž si velice rozuměl a s nímž i jeho rodina byla v úzkém kontaktu.

Teprve když jsem v autobuse tento památník otevřel a prohlížel stránku po stránce jsem poznal, jaký klenot přivážíme zpět do naší vlasti. V této vzácné knize jsou glosovány všechny významné koncerty PSPU nejen jejich dirigentem Metodem Doležilem, ale i význačnými sólisty (zejména sólisty opery ND) a všemi skladateli tehdejší doby. Mnozí své gratulace vyjadřovali nejen slovy, ale i hudebními motivy. Po stránce grafické jsou některé listy opravdovými originály. Památník je dílem, které vypovídá

mnohé nejen o jeho vlastníku, ale i o celé generaci skladatelů, dirigentů a interpretů – sborových i sólových od roku 1943. Děkujeme za tento dar ke 100. výročí založení PSPU.

Opět Vlachovo Březí

Již sedm let se koná vždy v říjnu v jihočeském městečku Vlachovo Březí a jeho okolí Mezinárodní sborový festival hudebního romantismu. Letos měl tento „festival“ komorní pojetí. V rámci festivalu byl uspořádán v sobotu 13. října jednodenní **Sborový ateliér Václava Matouška 2007**, kterého se zúčastnilo pět sborů z České republiky.

Sborový ateliér byl zahájen dopoledne nácivkem skladeb pro společné závěrečné koncertní vystoupení všech sborů.

Odpoledne proběhl na Náměstí Svobody před kašnou pietní akt k uctění památky prof. Václava Matouška. Prvně na krásně rekonstruovaném náměstí po krátkých projevech ředitelky festivalu Mgr. Tatjany Tláskalové a předsedy PSPU prof. Františka Zumra zazpívaly Pražské mužské sbory *Slavnostní sbor B. Smetany*. Poté se všichni účastníci odebrali k rodnému domu V. Matouška, kde byly u pamětní desky položeny květiny a zpěváci PMS vzdali hold svému kolegovi Foersterovým sborem *Z osudu rukou*.

Po tomto tradičním zahájení se sbory přepravily do Husince, kde se v Modlitebně Církve bratrské konal **sborový koncert k počtě Zdeňka Lukáše**, nejzplavnějšího českého autora a pro sborové zpěvy a sbormistry nenahraditelného skladatele, který letos v červenci náhle zemřel. Jako účinkující se zde představily čtyři sbory – Vokální harmonie Hradec Králové, Česká píseň Prachatice, Pražské mužské sbory a Besharmonie Praha. Koncert se vydařil a vytvořil pro všechny posluchače i účinkující příjemnou atmosféru sobotního odpoledne.

Za okny se setmělo a to byl čas udělat poslední tečku za Sborovým ateliérem. Vrcholem festivalu je slavnostní sborový koncert s orchestrem k počtě Václava Matouška ve sportovní hale ZŠ Josefa Brože ve Vlachově Březí. Po úvodních *Pražských valčících A. Dvořáka* v provedení Pošumavské komorní filharmonie Prachatice pod taktovkou Karla Haymanna si všichni v sále vyslechli krátký projev ředitelky festivalu, v němž uvítala hosty festivalu a všem posluchačům popřála krásné pěvecké zážitky.

Pořad zahájil studentský sbor Canto Vimperk a následovaly „hudební vizitky“ sborů, které jsme měli možnost slyšet již v Husinci. Nyní v rozmanitější dramaturgii. Společně pak zazněla skladba „a capella“ z ateliéru *Sanctus a Gloria z Missy brevis Z. Lukáše*, aby tím vzdaly hold velikánu české hudby. Po přestávce si všichni posluchači se zaujetím vyslechli *Andante z klavírního koncertu C dur W. A. Mozarta* ve skvělém podání Tatjany Tláskalové za doprovodu Pošumavské komorní filharmonie Prachatice.

Na závěr to nejlepší. Sálem zazněly hlasy zpěváků a tóny nástrojů orchestru ve skladbách B. Smetany (*Kantáta Česká píseň část I. a II.*), Ch. Gounoda (*Missa brevis in C – 2 části*), G. F. Händla (*Alleluja z Mesiáše*) a koncert dominoval skladbou G. Verdiho (*Sbor otroků* z opery *Nabucco*)

Věřím, že si všichni návštěvníci koncertu odnášeli do podzimního večera alespoň malá zrníčka radosti z krásné hudby.

Ve večerních hodinách se již tradičně setkaly všechny sbory, aby se občerstvily a společně si zazpívaly za doprovodu několika hudebních nástrojů. Atmosféra festivalu byla vynikající, všichni hostitelé byli pozorní, snažili se ve všem vyjít vstříc. Výborné byly i koláčky, které všem také kromě zpěvu zpříjemňovaly chvíle festivalu. Velmi milá a ochotná byla i naše průvodkyně paní Libuše Kropáčková. I jí patří za vše náš vřelý dík. Celý štáb dobrovolných pracovníků ve Vlachově Březi odvedl i letos perfektní práci.

Věra Honcová

Historické chvíle sboru

Na internetových stránkách Unie českých pěveckých sborů www.ucps.cz může návštěvník od 20. října číst zprávu o návratu PMS z festivalu ve Vlachově Březi. Je doplněna i pěknou fotografií zámku Štětkeň.

Opravdu historickou se stala chvíle, kdy se členové Pěveckého sdružení pražských učitelů (PSPU) při návratu Pražských mužských sborů (PMS) z letošního festivalu MSFHR ve Vlachově Březi v prostorách zámku Štětkeň (u Strakonice) setkali s kronikářem tohoto městyse Františkem Sáčkem a přihlásili se tak k památce svého zakladatele prof. Františka Spilky, od jehož smrti právě dnes uplynulo 47 let.

František Spilka se zde v malém domku u zámku před 130 lety narodil a PSPU téměř před 100 lety založil. Nyní mu zpíval tento sbor (nyní PMS) při své historicky první návštěvě pod vedením jeho pokračovatelky mladé sbormistryně Valentiny Shukliny ze svého repertoáru píseň, kterou pro svůj sbor Spilka upravil, *Koupím já si koně vraný*.

PSPU tím odstartovalo oslavy 100. výročí svého založení, jež budou probíhat v příštím roce. Současně podpořilo svou návštěvou úsilí městyse Štětkeň o zviditelnění svých slavných rodáků Františka Spilky a Karla Klostermanna.

Co si o nás můžete přečíst na portálu UČPS (<http://www.ucps.cz>)

- ◆ Dar Památníku Foersterova rodu v Osenicích (o bustě JBF od sochaře K. Otáhalu) od 19. 10.
- ◆ Pražský mužský sbor se vrátil ze zájezdu (název nesprávný, ale obsah správný) od 9. 10.

Co se do 81. čísla Zpravodaje již nevešlo

- ◆ Hudba spojuje národy – překlad článku dopisovatele J. Schmitze v deníku Rhein-Sieg
- ◆ Co se skrývá v památníku J. Černého?
- ◆ Jak se připravoval zájezd PSPU do Francie v roce 1913
- ◆ Budeme ještě zpívat ve sborovém cyklu České filharmonie a UČPS Pocta tvůrcům v sezóně 2008/2009?
- ◆ Pravda o smrti B. Smetany – I. a II. část – A. Džbánek.
- ◆ Jak jsme natáčeli v ČT Mikulášskou v Hrusicích.

Nezapomeňte se dívat na Mikuláše 6. 12. na ČT 1. V hlavním vysílacím čase od 20 hod. uvádí v zábavném programu též pořad o Josefu Ladovi – Mikulášská v Hrusicích. I my jsme se na něm podíleli. Posuďte náš herecký a pěvecký výkon i vy!

Co připravujeme

- ◆ 17. 11. od 9 hod. Vzpomínková slavnost k 17. listopadu před Hlávkovou kolejí v Jenštejské 1 v Praze 2
- ◆ 14. 12. od 19 hod. Vánoční koncert v kostele sv. Anežky České v Praze 4 – Spořičově

Jsme zváni na koncerty

- ◆ Do Štětne – 13.11. od 17 hod. koncert PS Svatobor Sušice ke 130. narozeninám F. Spilky a 14. 12. od 18 hod. koncert vánoční hudby v kostele
- ◆ PSP učitelek zve na koncert k 95. výročí sboru, který se koná 5. 11. od 19.30 hod. v Michnově paláci v areálu Tyršova domu, Újezd 40, P1
- ◆ Unie českých pěveckých sborů – festival Festa academia: 16. 11. v 19 hod. aula VŠE – Česká hudba 19. a 20. stol.; 17. 11. v 10.30 hod. v kostele sv. Ludmily – matiné duchovní hudby; 17. 11. v 11.30 hod. v Gymnáziu Jana Keplera – rockové oratorium a 17. 11. v 18 hod. Pražský Hlahol – lidová hudba, spirituál

Kalendárium

Narozeniny: 4. 11. Vl. Hanzlík (80), 6. 11. J. Stibůrek (68), 10. 11. M. Černý (76), 14. 11. P. Bach (67), 16. 11. M. Mleziva (82), 22. 11. L. Stehlík (73), 23. 11. St. Pfefřek (73); 3. 12. M. Brabec (61), 5. 12. A. Fišer (75), L. Klíma (47).

Jmeniny: 4. 11. Karel Brožek, 12. 11. Miloslav Brabec a 18. 12. Miloslavové Mleziva a Samek

Všem blahopřejeme a přejeme pevné zdraví!

Poznámka závěrem

Odběratelé elektronické verze Zpravodaje spolu s tímto číslem obdrží také obrazovou přílohu ve formátu PDF. K jejímu prohlížení lze použít program Acrobat Reader, jež je volně šířen po Internetu.

Petr Štěpnička

Uzávěrka tohoto čísla: 22.10.2007. Na vydání a distribuci spolupracovali: V. Honcová, L. Štěchová, P. Štěpnička a F. Zumr (neoznačené příspěvky). Vydává PSPU, Jihlavská 609, 140 00 Praha 4, tel. 261 262 517, IČO 16188161. WWW: <http://www.ceske-sbory.cz>
E-mail: zumr.frantisek@seznam.cz